Pod Libeňskou koulí - Mládek, Ivan

Vojín Josef Říha se svojí Aničkou
u vlaku se loučí poslední hubičkou.
Pod Libeňskou koulí
děvčátko se choulí
do klubíčka.
Usedavě pláče,
to je přece naše
Andulička!

Život se k ní krutě zachoval,
mládenec jí dneska rukoval.
Je to pro ní rána,
neumí být sama
bez Pepíčka.
Podívejme, Říhu,
udělal jí rýhu
do srdíčka.

Vojín Josef Říha na Libeň vzpomíná,
kavalec ho tlačí, unaven usíná.
Pod Libeňskou koulí
děvčátko se choulí
do klubíčka.
Pejsek na ni štěká,
ona tady čeká
na Pepíčka.

Cestu do Prahy má povolenou,
přijede na první dovolenou.
Až ho jenom spatří,
dá mu co mu patří,
Andulička.
Až Pepíček dojde,
ona se s ním projde
do lesíčka.